

Hristos Domnul alungă suferința morții prin bucuria învierii

„Evanghelia învierii fiului văduvei din Nain ne arată că Domnul Iisus Hristos aduce bucuria învierii în locul suferinței provocate de moarte. Evanghelia Duminicii a 20-a după Rusalii ne prezintă milostivirea lui Dumnezeu față de oamenii îndurerați și față de cei morți”, a reliefat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în cuvântul de învățătură rostit duminică, 6 octombrie 2019, în paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală.

În Duminica a 20-a după Rusalii a fost pomenită minunea învierii fiului văduvei din Nain săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos (Luca 7, 11-16). În predica rostită în paraclisul istoric al Reședinței Patriarhale, Întâistătătorul Bisericii noastre a precizat faptul că acest eveniment ne arată că Domnul Hristos cunoaște suferința fiecărui om, dar și măsura răbdării acestuia.

„Mântuitorul Se apropie de cetatea Nain, care în limba ebraică înseamnă «cetatea sau orașul fericirii», într-o situație de mare durere și nefericire pentru o femeie

văduvă care ducea pe ultimul drum pe unicul ei copil. Vedem că cetatea Nain are și valoare de simbol. Două cortegii se întâlnesc. Un cortegiu al vieții, Iisus împreună cu ucenicii, care merg spre cetatea Nain, numită a fericirii. Și un alt cortegiu, funerar, alcătuit din mulțimea din cetate, care în semn de compasiune și solidaritate cu femeia văduvă, îndoliată, a mers alături de ea până la cimitir, unde urma să fie înmormântat copilul ei (...). La singurătatea văduviei, în viața acestei femei s-a adăugat și durerea morții unicului său copil. Această femeie sărmană spera ca acest unic fiu al ei să fie un reazem sau un ajutor la bătrânețe, dar speranța ei s-a spulberat. Așa cum spunea părintele profesor Nicolae Neaga într-o predică, este vorba aici de o nădejde înfrântă și de un ideal ucis. (...) Mântuitorul Iisus Hristos a venit în cetatea Nain să aline durerea acestei mame îndoliate, întrucât Lui îi este milă de toți oamenii suferinzi și îndurerați. În același timp, Iisus dorește să dăruiască viață tânărului care a plecat prea devreme din viața pământească”, a spus Preafericirea Sa.

De asemenea, Patriarhul României a arătat că această minune a venit după ce Hristos a compătimit-o sau a suferit împreună cu femeia văduvă pentru pierderea ei. „De ce i-a spus Iisus femeii îndoliate «Nu plânge!», când plânsul era manifestarea firească a durerii din inima ei? Pentru că El știa că femeia se afla la capătul puterilor ei, la limita răbdării unei dureri copleșitoare. Deci, când durerea omului se află la limita răbdării, Dumnezeu intervine cu milostivirea Sa, deoarece Îi este milă de orice om îndurerat. De aceea, Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că, deși înviat din morți și înălțat întru slavă la ceruri, Domnul Iisus Hristos suferă până la sfârșitul veacurilor potrivit suferinței fiecărui om. Așadar, pentru că Domnul Iisus Hristos are milă de această femeie văduvă și îndoliată, îi spune: «Nu plânge!» Prin aceasta El ne arată ce trebuie să facem noi, creștinii, care purtăm numele lui Hristos, și anume când vedem în jurul nostru durere și întristare, oameni îndurerați sau îndoliați, să mergem spre ei, să nu așteptăm să ne cheme, deoarece nici Hristos nu a fost chemat în cetatea Nain, ci S-a dus acolo unde durerea era copleșitoare”, a arătat Preafericirea Sa.

Întâistătorul Bisericii noastre a mai subliniat că tâlcuirea Evangheliei Duminicii a 20-a după Rusalii, în zilele noastre, pune adesea accentul pe momentul învierii tânărului din Nain pentru a adresa un îndemn tinerilor de a se ridica din moartea spirituală a patimilor egoiste, din indiferență sau nepăsare spirituală.

„Din atitudinea Mântuitorului Iisus Hristos învățăm că avem datoria să fim alături de toți oamenii îndoliați, care plâng sau jeluiesc pe morții lor. În acest sens, când Biserica săvârșește slujbele de înmormântare a celor decedați, deodată cu rugăciunile ei pentru mântuirea și odihna celor adormiți în Domnul, ea îi mângâie

sau îi consolează pe cei îndoliați și întristați, ca ei să nu se prăbușească de prea multă durere, ci să simtă milostivirea lui Hristos, adică mila sau harul lui Dumnezeu lucrător prin oameni milostivi”, a explicat Patriarhul României.

De asemenea, Preafericirea Sa a arătat că trupul omului, chiar și după moarte, nu trebuie necinstit, ci îngrijit cu respect, pentru că, în timpul vieții, omul credincios și-a sfințit trupul prin primirea Botezului, a Sfintei Euharistii, și a altor taine ale Bisericii: „Când este vorba de trupul sau mormântul unui creștin, respectul trebuie să fie și mai mare, pentru că un creștin a fost botezat prin botezul în apă și Duh Sfânt și s-a împărtășit adesea cu Trupul și Sângele Domnului din Sfânta Euharistie, devenind astfel «templu al Duhului Sfânt» (1 Corinteni 6, 19)”.

La final, Preafericirea Sa a precizat că cele trei persoane pe care le-a înviat din morți Domnul Iisus Hristos au fost trei tineri, prin aceasta Mântuitorul arătându-ne că tinerii sunt chemați la viață de comuniune cu părinții, frații și surorile lor, nu la însingurare prin despărțire de ei.

„Familia, Biserica, școala și societatea trebuie să-i ajute pe copii și pe tineri să nu confunde libertatea cu înstrăinarea de propria familie, nici fericirea cu individualismul egoist și insensibil la nevoia de ajutorare a celor din jur (...). În concluzie, putem spune că este mare nevoie astăzi să fim alături de familiile îndoliate, să le consolăm, dar și să ajutăm pe tineri să prețuiască mai mult viața de familie și să cultive prietenia cu tineri credincioși, pentru a înțelege că viața adevărată este binecuvântare de la Dumnezeu dăruită prin părinți și bucurie a comuniunii de iubire darnică între oameni”, a arătat Patriarhul României.

- ziarullumina.ro